

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio XII. De Rescriptorum executione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

XII. Hinc si, tacito Canonico ad Beneficium impedimento, praescriptum Beneficium impetratur, Rescriptum irritum est. C. 2. *De Fil. Presb.* ubi Rescriptum ad Beneficium ob talen defectum nullum declaratur.

XIII. Rescriptum Gratiae non expirat, et si intra annum executioni non mandetur, nec etiam morte Concedens ante incepit executionem. C. 5. *De Refr.* in VI. nisi mera Gratiae executio demandetur. C. 36. *De Prab.* in VI. in fin. *Glossa in Verbo Moratur*, ubi solvit contradictionem apparentem hujus Textus cum C. 9. *de Offi. Deleg.* in VI.

XIV. Rescriptum, Secundum Beneficium concedens, meminisse debet primi, quod Primum Beneficium concessit. C. 6. *De Prab. Gloss. in Verbo aliud.*

XV. Rescriptum, quo Collator Petro Beneficium jam vacans aut primum vacaturum conferre jubetur, non eum ita ligat, ut alteri illud invalidè conferat, illum tamen obligat, ut, si Petrus Beneficio sufficiens carerat, illum de redditibus Ecclesiae alat, donec aliud Beneficium sufficiens contulerit. C. 27. *De Prab.*

XVI. Cum Rescriptum jubet, ut quis Apostolicae autoritate recipiat, Receptus vi talis Rescripti ea autoritate receptus dicitur. Idem quoque si ad eos, ad quos dirigitur Rescriptum, receptione non pertineat, alias verò autoritate Ordinaria receptus censetur. C. 4. *De Refr. in VI.*

XVII. Rescriptum concedens Beneficium certo modo vacaturum, jus nullum dat ad aliud modò vacans. C. 6. *De Refr. in VI.*

XVIII. Impetratam à Sede Apostolica Gratiam sentire Volens, Litteris probare debet. C. 1. *De Elect.*
EXTRAV. COM.

XIX. Rescriptum Gratiam revocans, quæ situm jus non tollit, sed quærendum, nisi istud digniori quæsto juri sit annexum. C. 39. *De Prab. in VI.*

XX. Qui ex ignorantia vincibili (quæ intelligitur, quæ ex merita negligentiæ oritur) falso Gratiae Rescripto utitur, pœna plectitur. C. 7. *De Crim. falsi.*

XXI. Rescriptum Gratiam concedens cum Decreto irritante ligat Ignorantes. C. 40. *De Prab. in VI.*

Nota circa Art. II. in eo fundari Regulam 54. in VI. *Qui prior est Tempore potior est Jure:* sed hanc Regulam varias pati exceptiones, quæ ad tres reduci possunt. I. est, quando prius Rescriptum est nullum vel annullandum. Prima Exceptio habetur. C. 7 de *Refript. in VI.* II. Quando qui prius impetravit, verbo vel facto renunciavit Rescripto suo; facto autem *Quis Rescripto renunciat?* 1. si intra tempus congruum eo uti negligat. 2. Si post Rescriptum impetratum Uxorem ducat. Secunda infertur ex C. 1. 3. de *Cler. Conjug.* III. Si in Posteriori jubeatur, ut istius Impertrans, Prioris Imperanti præferatur. Tertia legitur in C. 7. de *Concess. Prab. in VI.* in quo fit prima mentio Clausula *antefieri*, in Gratiis Excerptis postmodum multoties insertæ, necnon Effati, si vinco vincentem te, a fortiori vinco te.

SECTIO XI.

De iis, quæ RESCRIPTIS tām GRATIÆ, quām JUSTITIÆ communia sunt.

REGULA.

Non alia in Canone leguntur, Rescripts tām Gratiae, quām Justitiae communia, præter ista.

I. Speciale derogat Generali, et si de Generali mentionem non faciat, non è contrà, licet Generale posterius sit. C. 1. 14. *De Refr.* C. 14. *De Pra. in VI.* C. 2. *De Dolo & Contum.*

II. Derogant Statutis Ecclesiarum, dum id exprimitur. C. 4. *De Refr. in VI.*

III. Juri Communij Contraria restringenda. C. 5. *Eod. Tit. & Loco.*

Temp. I.

IV. Ab unâ re ad aliam alterius speciei non extenduntur. C. 6. *Eod. Tit. & L.*

V. Alieno juri non nocent, nisi id expressè caueant. C. 8. 10. *Eod. Tit. & L.* C. 15. *De Prab. in VI.*

VI. Rescriptum Statuto à Papa confirmato contrarium, irritum est, si huic Statuto expressè non deroget. C. 19. *De Refr.*

VII. Non valet Rescriptum, in quo non fit mentio rei, quæ, si cognita Concedenti fuisset, expressè à concedendo avocasset. C. 2. *Ut lit. non contest.*

VIII. Secundum Rescriptum non revocat, quod per Primum legitime factum sit. C. 13. *De Reflitu. Spoliat.* C. 29. *De Off. Jud. Deleg.*

IX. Cum post Rescriptorum Concessionem fit Dicessum divisio, eodem modo exequenda, ac ante fuissent. C. 1. *De Conc. Prab. Extravag. JOANNIS XXII.*

X. Rescriptorum tenor est servandus, alioquin vana est illorum executio. C. 7. *De Conc. Prab. in VI.* C. 22. *De Refr.*

XI. Clausula Derogatoria, si Generalis sit, impedit, ne Rescriptum sit irritum. Infertur ex C. 21. *De Prab. in VI.* in quo Clausula Particularis Derogatoria supplet defectum particularem, cui respondet; unde sequitur, quod Clausula Generalis Derogatoria supplet quoscumque defectus.

XII. Si illorum executioni terminus præfigatur, elapo termino expirant. C. 4. *De Off. Deleg.* Loquitur quidem tantum de Rescripto Justitiae, sed ad aliud extendi potest, nam v. g. dum Litteris Dimissoriis terminus præfigitur, ut sit, quando datur cā lege, ut Impetrans intra sex menses iis utatur, translatō termino nullus sunt roboris.

XIII. Expirat cum Delegato, si Delegatio facta sit Personæ; si enim Dignitati facta sit, durat post mortem illius, quo possidente datum est Rescriptum. C. 14. *De Off. Deleg.*

XIV. Dum plures eodem Rescripto committuntur sine clausula, *Quod si non omnes*, uno ex his defuncto, vel recusato, aut nolente, Rescriptum vim suam amittit. C. 30. C. 42. *De Refr.*

XV. Si ab eo, qui in Rescripto delegatur, non acceptetur Delegatio, vis ejus excidit. C. 13. *De Refr.*

XVI. Si revocetur Rescriptum, & nota facta sit Delegato revocatio, eo ipso sit inutile, C. 6. *De Off. Deleg. in VI.*

XVII. Nullum Rescriptum revocari potest re accepta. C. 29. *De Off. Deleg.* & C. 6. *Eod. Tit. in VI.*

XVIII. Datur cum Clausula, *Remorâ Appellatione*, quæ Clausula intelligitur de Appellatione, quæ à Jure non indulgetur expressè, idèoque de injuris & frivilis Appellationibus, quæ in Jure nullibi indulgentur, quales Moratoria, Frustratoria à futuro gravamine. De his loquitur. C. 53. *De Appell.* C. 12. *De Refr.*

Nota obiter duplex *Appellationum genus* alias extitisse, quorum Prius Judicia respiciebat & in Judiciis siebat; idèoque Appellations sub hoc comprehensa *Judiciales* vocabantur; Posterioris Gratias respiciebat, & extrâ Judicia siebat, ac idcirco Appellations hujus generis *Extra-judiciales* dicebantur; Prius ergo contingebat Rescripta Justitiae, Posterioris Rescripta Gratiae.

SECTIO XII.

De RESCRIPTORUM Executione.

Possimus hic agere de Personis, quibus dirigenda sunt Rescripta: id enim ad eorum executionem pertinet; verum, cum de hac re abundè egerimus, dum de Jurisdictione Delegata tractavimus, satius est, ut ad ea, quæ dicta sunt, remittamus, quām ut illa hīc sine necessitate repetamus.

REGULA I.

Gratis exequenda sunt Rescripta. C. 16. De Vit. & Hon. C. 1. SESS. XXI. C. 5. SESS. XXII. C. 4. SESS. XXIV. CONC. TRID.

Nota circa hunc Articulum, quod Executori licet pro labore aliquid moderatum accipere, nisi Impertrans sit pauper, vel deputatus ad hoc redditus aliunde habeat Executor.

REGULA II.

Non est omittenda Rescriptorum executio sine rationabili causâ, itaque exponenda est Summo Pontifici. C. 5. De Rescr. C. 34. De Præb. Hinc ratione frivola Exceptionis Executor non debet interloqui *ibid.*

REGULA III.

Injusti Rescripti suspendenda est executio, donec melius instrutus Pontifex quid fieri velit, responderit. *ibid.*

REGULA IV.

Apostolica de conferendo alicui Beneficio Rescripta, si Sede vacante, Capitulo directa executioni non fuerint mandata, ex eo quod Beneficiorum Collatio ad Episcopum spectat, ab isto exequenda sunt, ubi confirmatus est. C. 6. De Rescript.

Non est inutilis ista Regula, licet Mandata Apostolica exoleverint, cum ad Indulta Graduatorum, aliave familia, quae in usu sunt, applicari possit.

REGULA V.

Processus factus, non servata Rescripti Forma, est ipso Jure irritus; factus verò ex Rescripto subreptitio, est irritandus. C. 22. De Rescript. C. 21. 32. De Deleg. C. 19. De Respit. Spoliat. Nota obiter, non servare Rescripti Formam & Rescripti Fines excedere, unum & idem esse, ac proinde Capita, quae ad istud spectant, ad aliud pertinere, ideoque hic simul omnia collecta esse.

REGULA VI.

In Rescripti executione, Mandantis intentio est attendenda. C. 36. 38. De Præb.

REGULA VII.

Lata ex Rescripto Sententia executio suspendenda est, cum dubitatur de Jurisdictione illam Demandantis, idque, donec dubitandi locus tollatur. C. 24. EODEM TIT.

REGULA VIII.

Cum Rescripto, quo Excommunicatori injungitur, ut iniuste Excommunicatum absolvat, Judices depuantur ad illud exequendum posito, quod ille non pareat, ad istos cognitio demandatur C. 44. Eod. TIT.

REGULA IX.

Rescriptum, suppressâ veritate, vel expressâ falsitate, bonâ fide obtentum, exequendum non est juxta Formam, quam præ se fert, sed juxta Formam Communem. C. 20. De Rescript. C. 11. De Deleg. in 1. Collect.

REGULA X.

Rescriptum, quod alias tangit, quam eos, propter quos datur, non est exequendum, nisi prius vocatis & auditis aliis omnibus, quorum interest. C. 17. De Maj. & Obed.

REGULA XI.

Insufficiens est Rescripti executio, cum è Duobus, quæ æqualiter mandat, unum dumtaxat adimpletur C. 19. De Reſt. Spol.

REGULA XII.

Nullus tenetur Rescriptum exequi, si absque Scandalio id fieri nequeat. Idem dicendum, si cesset Mandati causa C. 6. De Præb. C. 30. De Præb. in VI.

REGULA XIII.

In Galliâ Papæ Rescripta absque Patentibus Regis Litteris non sunt exequenda; illis exceptis, quæ Forum Internum respiciunt.

RATIO. Eo in Regno habetur Papa tanquam Princeps Externus, cuius Litteræ Executioni non mandantur absque Pareatis, vel Cautio hac adhibetur, ne Ecclesiae Gallicanae Privilegia, vel Regni Jura incaute violentur. PITHOEWS in Comment. sup. Libert. Eccles. Gallic. C. 44. FEVRERUS Tom. 1. p. 19. n. 10.

REGULA XIV.

In eodem Regno, si Papa jubeat in Rescripto, ut autoritate Apostolicâ procedatur, vel non admittitur tale Rescriptum ob illam Clausulam; vel, si admittitur Clausula, habetur pro non scriptâ.

Excipienda sunt Rescripta Attributoria quæ, alia autoritate, quam Apostolicâ, executioni mandari nequeunt.

SECTIO XIII.

In quibus differat JUS CANONICUM à JURE CIVILI circa RESCRIPTA.

REGULA.

Non alia notanda veniunt differentiæ hujus generis, quam ista.

I. *Jure Civili*, si Clausula (*si Preces veritate nitantur*) omittarur, Rescriptum est nullum: *Jure Canonico* subintelligitur, ideoque illius omissione non annulat Rescriptum. GONZALEZ in C. 2. De Rescriptis n. 18. & FLORENS in TIT. De Rescript. subministrant, quæ hic de Jure Civili dicuntur, quæque adjicientur. Cetera, quæ de Canonico, patent ex dictis, quibus additæ extant apud GRATIANUM in §. Rescripta CAUS. XXV. QUEST. II. ubi colligit Leges, quæ declarant irrita Rescripta, in quibus deest Clausula (*Si Preces &c.*)

II. *Jure Civili* Rescripta Iustitia perpetuo durant, si Jus Commune continet; Rescripta Gratia anno finiuntur *Jure verò Canonico*, Rescripta Iustitiae finiuntur anno, si dolo vel negligentiâ intrâ illum non fuerint executioni data; finiuntur etiam morte Concedentis, si res fit adhuc integra; Rescripta Gratia non expirant morte Concedentis, licet res fit adhuc integra. Quod patet ex eo, quod à Successore revocari soleant, quandò vult, ut effectu suo careant, sive Lites, sive Gratiæ respiciant. C. 16. CAUS. XXV. QUEST. II. ex Theodosio & Valentiniano.

III. *Jure Civili* Rescripta subreptitio irrita sunt; *Jure Canonico* sunt tantum irritanda, si Lites tangant.

IV. *Jure Civili* Mendax Precator à Judice puniendus est, *Jure Canonico* non item. FLORENS p. 82. 1. Part.

CAPUT III.

Appendix ad Tractatum de Rescriptis, in qua comparantur Gratiae Expectativa Apostolica cum Expectativis Usu receptis in Gallia.

Gratiae Expectativa Apostolica, quæ etiam Mandata Apostolica vocitari solent, maximam conexio-